

ศูนย์ติดตามและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
โทรศัพท์/โทรสาร 02-2819401 E-mail : disas_moac@hotmail.com

แจ้งเตือนศัตรูพืชระบาด “โรคใบขาวอ้อย” วันที่ 14 มิถุนายน 2564

เดือนเกษตรกรผู้ปลูกอ้อยทุกภาคของประเทศ ในระยะเริ่มปลูกและแตกกอ ระวังการระบาดของโรคใบขาวอ้อยมี โดยเชื้อสาเหตุจะติดมากับท่อนพันธุ์ และแมลงพาหะ ซึ่งปัจจุบันมีฝนตกในหลายพื้นที่เหมาะต่อการแพร่ระบาดของโรค ดังนั้น เกษตรกรควรหมั่นสำรวจแปลงอย่างสม่ำเสมอ หากพบอ้อยมีอาการใบสีขาว ลำต้นแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโตเป็นลำที่สมบูรณ์ ให้นำต้นที่เป็นโรคไปกำจัดนอกแปลงและแจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอหรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อหาแนวทางการควบคุมและดำเนินการป้องกันกำจัดทันที

เชื้อสาเหตุ : เชื้อไฟโตพลาสมา

ลักษณะอาการ

พบโรคได้ในทุกระยะการเจริญเติบโตของอ้อย อาการเริ่มแรก ใบจะมีสีขาวตามแนวยาวของเส้นกลางใบ จากนั้นใบจะกลายเป็นเส้นสีขาวหรือสีเหลืองสลับสีเขียวขนานไปตามเส้นกลางใบจนแสดงอาการใบขาวทั่วทั้งใบ ลำต้นแคระแกร็น ไม่เจริญเติบโตเป็นลำที่สมบูรณ์ หากอาการรุนแรงใบจะขาวทั้งกอและแห้งตาย นอกจากนี้ยังพบอาการใบขาวร่วมกับแตกกอฝอย ใบเล็กคล้ายหญ้าแต่ใบเป็นสีขาว ไม่พัฒนาเป็นลำและแห้งตายในที่สุด เชื้อสาเหตุโรคใบขาวอ้อยสามารถติดไปกับท่อนพันธุ์ที่เป็นโรค โดยไม่พบอาการผิดปกติจนกว่าจะแตกใบใหม่จึงจะแสดงอาการของโรค

การแพร่ระบาด

1. ผ่านทางแมลงพาหะนำโรค จากต้นที่เป็นโรคไปสู่ต้นที่ไม่เป็นโรค หรือจากแปลงที่เป็นโรคสู่แปลงที่ไม่เป็นโรคในบริเวณข้างเคียง ได้แก่ เพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาล ปีกลาย (Matsumuratettixhiroglyphicus) และเพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาลหลังขาว (Yamatotettix flavovittatus)
2. ผ่านทางท่อนพันธุ์ เนื่องจากเชื้อสาเหตุของโรคใบขาว อาศัยอยู่ในท่อนอาหารในส่วนต่าง ๆ ของลำต้น ดังนั้นการนำท่อนพันธุ์อ้อยที่มีเชื้อโรค แม้ว่าจะไม่แสดงอาการของโรคให้เห็นไปปลูก ก็จะทำให้โรคแพร่กระจายไปด้วย โดยเฉพาะเมื่อใช้ท่อนพันธุ์จากแหล่งที่มีการระบาดของโรครุนแรงก็จะทำให้การแพร่ระบาดของโรค กระจายอย่างกว้างขวางและรวดเร็ว

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. ใช้ส่วนขยายพันธุ์ที่ปราศจากโรค เช่น ต้นจากการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ หรือท่อนพันธุ์จากแหล่งปลูกที่ไม่มีการเกิดโรคใบขาว
2. แช่ท่อนพันธุ์ในน้ำร้อนที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 2 ชั่วโมง ก่อนปลูก
3. ปรับปรุงดินให้มีความอุดมสมบูรณ์และให้น้ำอย่างเพียงพอ
4. หมั่นตรวจแปลงปลูกอย่างสม่ำเสมอเมื่อพบต้นที่เป็นโรค ขุดและนำไปทำลายนอกแปลงปลูก
5. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูก เพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อสาเหตุโรคและแมลงพาหะ
6. ในแปลงที่พบการระบาดของโรครุนแรง ควรไถทำลายตออ้อย และคราดตอเก๋านำออกจากแปลงให้หมด เพื่อไม่ให้แหล่งสะสมของเชื้อ

เพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาล ปีกลาย

เพลี้ยจักจั่นสีน้ำตาลหลังขาว

ลักษณะอาการโรคใบขาวอ้อย

ที่มา : กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์